

[Annette Just]

op i de ting, det drejer sig om. Men nej, man skal gøre, som regeringen gør, når den vil sikre sig at have alle regeringspartier med. Man blander det hele sammen, så ingen kan være bekendt at sige nej. Enten er der jo et parti i regeringen, som går ind for en fællesnordisk indsats, eller også er der nogle, der går ind for en hurtig militær indsats, men på denne måde har man sikret sig, at regeringspartierne optræder samlet.

Fremskridtspartiet står heldigvis frit og tør sige, hvad sagen drejer sig om. Vi kan ikke gå ind for en militær indsats, som yderligere vil eskalere borgerkrigen i Bosnien-Hercegovina. Og vi kan heller ikke gå ind for en fællesnordisk styrke. En dansk-norsk styrke kunne vi såmænd sagtens have klaret, fordi begge lande er medlemmer af NATO, men når vi kommer til Sverige og Finland, er vi altså uden for NATO-området. Og vi ved altså, at den største del af den styrke, som kommer fra det fællesnordiske område, er svensk og intet har med NATO-samarbejdet at gøre; den er ikke uddannet efter samme principper og benytter ikke det samme sprog. Men som forsvarsministeren siger så flot og glad i radioen i dag, kan de da forstå hinanden, og det er jo alt sammen noget fællesnordisk.

Jeg vil godt lige gøre opmærksom på, at der faktisk er forskel på svensk og dansk, at det samme ord godt kan have forskellig betydning. Bare for at tage et eksempel: Hvis man gerne vil have en rolig tur, betyder det en morsom tur på svensk. Jeg ved ikke, hvordan en morsom militærudflugt er, men jeg er ret overbevist om, at det ikke er helt det samme som en rolig tur på dansk, og sådan er der mange andre ting. De er ikke uddannet ens, og de taler ikke det samme sprog.

Og for at gøre det helt fornøjeligt har man sikret sig i det finske kontingent, at det dog ikke er sproget, der kommer til at give problemer, for der er slet ikke finsk mandskab. Nej, men der er pansrede mandskabsvogne af mærket Sisu, som er bygget i Finland over russisk koncept. Det kan godt være, at det ikke står på russisk, hvad man skal gøre for at få vognen til at køre, men så står det i hvert fald på finsk. Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, om han har i sinde, at både svenske og danske soldater skal lære finsk for at finde ud af, hvordan man betjener disse pansrede mandskabsvogne.

Jeg mener, at det giver anledning til en større omstændelighed på den måde, men jeg går ud fra, at ministeren hurtigt vil svare, at vi lader svenskerne om at lære lidt finsk. Det er jo selvfølgelig også nemmere at overgive det til andre, der kan diskutere det, men det kan jo også være, at vi får at vide, at det er danskere, der skal gøre det.

Med andre ord: Denne fællesnordiske styrke er et blålus, og vi ender med præcis de samme problemer, som vi har haft andre steder, hvor man har blandet for mange nationer i FN's styrker – ikke kulturelt, for vi har den samme kulturelle baggrund, det vil jeg godt medgive både udenrigsministeren og forsvarsministeren, men på mange andre områder. Så længe de ikke har den samme basisuddannelse og ikke har den samme militære sprogbrug, løber vi direkte ind i problemer, så jeg føler, det er en dårlig løsning.

Udenrigsministeren har sagt klart og tydeligt, at regeringen er villig til at løbe risikoen for, at der forekommer dødsfald som følge af denne beslutning. Man kunne jo være en lille smule uartig og sige: Jamen så send dog regeringen med deres embedsmænd derned! Det kunne være, at det løste nogle problemer herhjemme. Det ville garanteret ikke løse nogen problemer dernede. Men det, som regeringen vil, er jo at sende unge mennesker, som ikke er animerede eller motiverede eller forstår meningen med det, derned for at gå i krig for nogle nationer, som de hverken kan forstå hoved eller hale af. Hvordan skal de kunne se forskel på, om det er en serber, en kroat eller en muslim, som har boet i Bosnien i de sidste tre-fire generationer? Skal det være på grundlag af – som jeg vist sagde før i en kort bemærkning – at den ene er græskkatolsk, den anden romerskkatolsk og den tredje muslim? Altså skal man stå foran kirken om søndagen og se, hvor de går hen, for det er snart den eneste måde, det kan gøres på. Ingen af dem har en autoriseret påklædning, så man kan se det af farven på deres kampuniform, men det kan være, at forsvarsministeren vil komme med et godt forslag om, at de alle sammen skal mærkes. Det gør det måske nemmere. Det er en håbløst umulig situation.

Når forsvarsministeren i dag i Radioavisen udtaler, at han er forundret over, at en major, som faktisk skal deltage i denne udsendelse til